

[Korsgaard.]

en særlig Indkomstbeskatning — og endelig en Trediedel efter Skøn, hvad der vel i Virkeligheden kan betyde nogenlunde det, at den ene Trediedel „efter Eyne“ forhøjes til to Trediedele „efter Evne“. Men en Udformning af Forslaget i Retning af at skaffe Indtægter til Dækning af de Udgifter, hvorom Talen her er, ad de Veje, Forslaget nævner, er jeg i ret høj Grad betænkelig ved.

Alt i alt maa jeg da altsaa sige, at jeg tror, man ikke med alt for stor Begejstring skal gaa ind for dette Forslags Vedtagelse, men at man paa ethvert Tidspunkt maa holde sig for Øje, at det, man letter den ene for, det lægger man over paa den anden, og at i mange Tilfælde er denne anden Mand, hvem man lægger Byrden over paa, i Virkeligheden ikke i højere Grad i Stand til at betale end den, man vil lette for Byrden.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal ikke komme dybt ind paa de Bemærkninger, som nu sidst blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Naar det ærede Medlem sluttelig gav Tinget det gode Raad, at man ved Skattelovgivning burde holde sig for Øje dette, at hvad man letter een for, det maa en anden bære, saa maa jeg sige til det ærede Medlem, at det er en Sandhed, ingen vil bestride, og jeg tror, det er en ganske selvfølgelig Ting, at man holder sig den for Øje ved Overvejelser paa disse Omraader. Jeg kan da heller ikke se andet end, at samtlige de Indlæg, som er fremkommet her i Forbindelse med denne Sag, netop i høj Grad har haft Opmærksomheden henvendt paa, hvor Lettelser vil komme og nye Byrder som Følge deraf blive paalagt. Hvis man da skulde vige tilbage for Skattereformer af det Hensyn, som det ærede Medlem her har fremført, ja, saa vilde der overhovedet aldrig paa dette Omraade kunne ske noget ud over dette, at Skatter nedsattes. Jeg anser det ogsaa for en ganske overordentlig vigtig Ting, at dette sker. Jeg har ogsaa haft den Glæde at samarbejde med det ærede Medlem Hr. Korsgaard paa bedste Maade med dette Formaal for Øje, og jeg skal straks erklære mig fuldt ud rede til at samvirke med ham til yderligere Fremme af saadanne Bestræbelser, hvis det ærede Medlem kan faa Øje paa et eller andet Udgiftsomraade, hvor vi kan naa klækkeligt nedad, saaledes at det kan bundfældes i en Skattnedsættelse. Jeg har min Opmærksomhed — derom kan jeg forsikre det ærede Medlem — nøje henvendt paa at finde saadanne, og maaske kan det lykkes med Bistand af det

ærede Medlem, og saa kan vi maaske skride til en Reform, som ogsaa i mine Øjne vilde være at foretrække for det, som her sker, thi det ærede Medlem Hr. Fisker har fuldkommen Ret i, at det, som man vil opnaa ved dette Lovforslag, er ikke at naa til en Skattnedsættelse, til en Udgiftsbegrænsning; men at det er en Flytning af Skatten, der tilsigtes. Det er ganske indlysende, at dette er Formaalet, thi hvorledes skulde man ved Behandlingen af Amternes Medicinalbudgetter kunne komme til Skattnedsættelser? Hvorledes skulde man ved Lovgivning kunne gribe ind paa dette Omraade af Amternes Styrelse, saaledes at Udgiftsformindskelse deraf kunde fremgaa. Jeg nærer da ikke nogen som helst Tvivl om, at hvis man vilde fremsætte et Forslag her i Tinget, gaende ud paa, at nu skulde Amternes afgørende Indflydelse paa Lægelønningerne og paa Lønningerne til Betjening i det hele taget borttages, overhovedet Amternes hidtidige Suverænitæt med Hensyn til Forplejning og saa videre paa Sygehusene begrænses, saaledes at Staten skulde have Indflydelse derpaa, alt med det Formaal at naa til en Sænkning af Udgiften, en Sænkning, som man ganske sikkert kunde naa, uden at det vilde gaa paa afgørende Maade ud over nogen berettiget Interesse, saa vilde man staa op i Flok og Følge med de ærede Medlemmer Hr. Fisker og Hr. Jens Jensen som førende Talsmænd og beklage sig over, at nu gjorde man Indgreb paa en usædvanlig ondartet Maade i det, man kalder Kommunernes Selvbestemmelsesret. Jeg tvivler slet ikke om, at dette vilde ske. Derfor har jeg heller ikke ved det Lovforslag, jeg her har ladet udarbejde og har fremsat, gjort noget som helst Forsøg i saa Henseende. Jeg gentager, at det kunde sikkert gøres med virkelig godt Resultat rundt om i mange af Landets Amter. Jeg tror, at mange af de Lønninger, man der er naaet op paa, særdeles vel kunde beskæres, og at adskillige af de Krav, som man er naaet til med Hensyn til Driftsformer for disse Institutioner, Amtssygehuse, ganske sikkert kunde nedskæres og nedskæres betydeligt, uden at der skete den fjerneste Skade for Sygeplejen, saaledes at man kunde naa til Lempelser i det Udgiftsbudget, som nu er opstillet. Jeg har med Glæde set, at man rundt om i Amtskommunerne har bestræbt sig for at naa til Beparelser, har søgt at naa Udgiftsbegrænsninger, hvor det overhovedet er muligt, og jeg har med Glæde set, at dette har givet sig Udtryk i en mindre Skatteudskrivning end den, man i de senere Aar har kendt, men ganske vist ikke paa det Omraade, vi her